

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Theodosiæ virginis & martyris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

cessit: sed ut primū eleuatis manibus perfidā linguam in periurium laxare uoluit, supinū retrorsum cecidit, & duarum horarum spatio mortuo similis iacuit. Tandem resumpto spiritu scelus suum cum lachrymis confessus est, veniamque deprecatus ablata restituit, ac duobus ab episcopo pro cæde donatus solidis latus abiit.

Quot autem per hunc sanctum à uinculis ac durissima carceris seruitute libertatem cōsecuti sint, testis est hodiè moles illa ferri, quæ in basilica eius adspicitur, de reorum supplicijs aggregata.

Apud vicum Prisciniacensem urbis Turonicæ, erat ecclesia dudum cōstructa, nullis Sanctorum reliquijs decorata. Cumque loci illius incolæ, multis precibus aliquas de sancto Nicetio reliquias obtinissent, & summo cum honore in ecclesiam intulissent, tres demoniacæ ex termino Biturigiæ uenientes, primo in templum ingressu Nicetij uirtutem sese præsentire aperte dixerunt, ac statim purulentum quid cum sanguine ab ore proijcientes ab impuris spiritibus protinùs sunt mundatæ. Alia sanè quæ plurima egregiè uirtutis miracula edidit, quæ nos breuitatis gratia studiosè omittimus, cum satis superque hæc quæ à nobis relata sunt, eximiam Antiquitatis Nicetij sanctitatem testentur.

Tres demoniacæ liberantur.

DE S. THEODOSIA VIRGINE ET MARTYRE constansima. auctore Eusebio Casareensi, Eccles. historia lib. 8. cap. 17. Passa est sub Urbano Præfide, temporibus persecutionis Diocletiani.

Am verò cum persecutio esset ad quintum annum continuata, secundo die mensis Xanthici, id est, ad quartū Nonas Aprilis in ipso die Dominico, & in ipso festo Resurrectionis Saluatoris nostri,

B 3 nostri,

noſtri, Theodoſia virgo, Tyri puella fidelis & modesta, annos nondum decem & octo omnino nata, vincētis quibusdā Cæsareæ, qui regnum Christi constantè confitebantur, ante tribunal consistentibus accedit, cum benignè salutatura, tum (sicut verisimile est) eos obsecratura, ut cum essent apud Dñm, illius recordarentur. Quo factitato, eam tanquam nefas quoddam & impium facinus aggressam, satellites abripiunt, deducuntque ad Præsidentem. Et templò verò iste quasi mente captus, & animi furore maximè efferatus, grauibus & horridis tormentis latera mammasque ad interiora vsque ossa dilaniat: quam adhuc ægrè spirantem illam quidem hilari tamen vultu & læto omnia cruciamenta preferentem, in rapidos maris fluctus projici iubet. Deindè ab illa ad reliquos Christi Professores digressus, omnes ad æris metalla, quæ erant in phœnæ Palestinæ, condemnat.

Immaniſſimè S. virgo dilaniatur.

VITA S. FRANCISCI DE PAVLA, ORDINIS Fratrum Minimorum Institutoris. ex ijs quibus Bulla Canonizationis eius habentur, data à Leone Rom. Pontif. Migravit ex hac vita vir sanctus anni Domini 1507.

2. Aprilis.
Paula oppidum patria S. Francischi.
Parentes.

Itum est in regno Neapolitano inter Brutium & Lucanos oppidum quoddam cui nomē Paula est, quod vnius diei itinere à Cusentia, illius provincie metropoli distat. Indè Iacobus Martellus originem traxit, qui cum ex proximo castro Folscaudi, coniugem honesto loco natam Viennam nomine matrimonio sibi copulasset, procreavit et ea hunc Franciscum, egregium sanè Catholicæ Ecclesie Confessorem. Qui à prima infantia sub Dei timore & amore educatus, insignè specimen sancti